

ת"פ 4536/05/20 - מדינת ישראל נגד ד' ר'

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 4536-05-20 מדינת ישראל נ' ר'
תיק חיצוני: 77255/2019

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ד' ר'

החלטה

לפני בקשה לקבלת תיקי רווחה של קטינה, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982.

רקע

1. בתאריך 4.5.20 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הנאשם הוא דודה של הקטינה ל.ר. בת 12 שנים (**להלן: "הקטינה"**). אמה של הקטינה היא אחותו של הנאשם, אשה יהודיה, ואביה ערבי המתגורר בצפון הארץ. הוריה של הקטינה גרושים ובתקופה הרלבנטית לארועים הנדונים בחרה הקטינה להתגורר אצל אביה. בכתב האישום נטען כי ביום 17.2.19 סמוך לשעה 20:25, התקשר הנאשם אל הקטינה ואיים עליה בכוונה להפחידה ולהקניטה בכך שאמר לה: **"...אני אבוא אזיין אותך כוס אמא שלך, אני נשבע לך עדיף שלא נפגש, תיקברי שם, תמותי אמן... עדיף לך שאני לא אפגש איתך, כוס אמא שלך אם את חושבת ליד המזדיין הזה תתפסי תחת את טועה, שרמוטה... אנחנו נחפש אבא...אל תעצבני אותו, אנחנו נבוא, מה יש לך לחפש... בת זונה, אני ארצח אותה יא בת זונה, מי את בכלל בת זונה... אני אעשה לך בלגן, זה לא יגמר כך אני אומר לך בת זונה... כוס אמא שלך בת זונה, אני אומר לך חבל, אני בא לשם עכשיו..."**.

2. הנאשם כופר בעובדות כתב האישום וטוען כי "מדובר במקרה עם רקע מורכב".

3. ביום 2.5.21 הגישה ב"כ הנאשם את הבקשה שלפני - **בקשה לקבל את תיקי הרווחה של הקטינה במחלקה לשירותים חברתיים של עיריית ----- וכפר -----**.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה.

נימוקי הבקשה

5. בבקשתה בכתב, כמו גם בטיעוניה בפני, העלתה ב"כ הנאשם את הטענות שתפורטנה להלן:

א. הקטינה היא אחייניתו של הנאשם והוא דואג לה כאילו היתה בתו. מאז שהחליטה לעזוב את בית אמה ב---- ולעבור לבית אביה ב-----, הפכה הקטינה מטרה להטרדות ובהמשך גם קרבן לאלימות פיזית ומינית, היתה נתונה בסכנה של ממש ותלונות בעניינה הוגשו למשטרה ע"י הרווחה, לבקשתה ולבקשת אמה. הקטינה גם פנתה אל המחנכת שלה בבית הספר, לעמותת "יד לאחים" ואף בקשה מהנאשם עצמו כי יחלץ אותה מן הכפר **(ר' מכתבה של עו"ס אילנה לפידות מהמחלקה לשירותים חברתיים ב-----, מיום 4.1.21 - נספח א' לבקשה, ממנו עולה כיבידי רשויות הרווחה קיימות תכתובות ווטסאפ והקלטות המעידות על תשתית להוצאת הקטינה מהכפר באמצעות צו חירום וכן על הודאת הקטינה בכך ששיקרה ובדתה דברים מלבה).**

ב. נסיבות אלה מלמדות על כך שמדובר בתיק הצפוי להיות מוכרע גם על פי ממצאי מהימנות - דבר שתהיה לו השפעה הן בהקשר של הוכחת היסוד הנפשי של הנאשם בנסיבותיו הייחודיות של המקרה, שאינו קשור ל"הפחדה" ו/או "הקנטה", אלא לדאגה חמורה לשלם הקטינה, והן לצורך ביסוס טענה של "זוטי דברים".

ג. תיקי הרווחה של הקטינה חיוניים לצרכי הגנת הנאשם במשפטו, בעיקר משום שיש בהם חומרים היכולים לסייע בביסוס הטענה בדבר חוסר מהימנות הקטינה אשר גרמה לו ולגורמים המקצועיים לחשוב שהיא נתונה בסכנה מיידית ועל כן - בנסיונו לחלצה מן הכפר ואל מול סירובה המפתיע -איבד את עשתונותיו.

ד. על פי ההלכה הפסוקה (בש"פ 5535/13 **מדינת ישראל נ' שימשילשווילי**; בש"פ 5320/13 **מולקנדוב נ' מדינת ישראל** ובש"פ 5400/01 **פלוני נ' מדינת ישראל**), החומרים המבוקשים עשויים לבסס את טענות הנאשם בדבר מהימנות הקטינה ויהא בהם גם כדי לסייע לו להבהיר את מערכת היחסים המורכבת השוררת בינו לבין הקטינה ובינה לבין שאר בני משפחתה, ואת הרקע המורכב העומד מאחורי הגשת תלונתה.

עמדת המאשימה

6. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי החומרים המבוקשים הם חומרים חסויים בהתאם להוראת סעיף 50א(א) לפקודת הראיות - ר' בע"ח 6987-01-17 **קבדה נ' מדינת ישראל**; בש"פ 8555/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** ובת"א (מחוזי חיפה) **פלוני נ' מיקוד אבטחה**.

7. לגופו של עניין טוענת המאשימה כי טענת ב"כ הנאשם לפיה הדברים אותם אמר לקטינה נאמרו על ידו מתוך דאגה ולא במטרה לאיים, "עדיף היה שלא תיטען" שכן מהנספח שצורף לבקשה (**מכתבה של עו"ס לפידות**) עולה שהארוע בו בקשה הקטינה להיחלץ מן הכפר ארע בחודש אוגוסט 2019 בעוד שאיומי הנאשם הושמעו כלפיה בחודש פברואר 2019, דהיינו כחצי שנה קודם לכן. זאת ועוד, בחקירתו במשטרה טען הנאשם כי חשש מכך שהקטינה "מפסידה לימודים" וסבר כי "**אין לה מה לעשות עם גברים, במיוחד בכפר ערבי, כי היא דתיה וגם כדי שלא תתאסלם...**". במצב דברים זה, נשאלת השאלה מדוע כינה אותה בכינויים "שרמוטה" ו"בת זונה", איים כי ירצח אותה וכיו"ב.

8. עוד טוענת המאשימה כי כתב האישום מבוסס על **הקלטת השיחה** שהתקיימה בין הנאשם לקטינה - שיחה בה הנאשם הביע חרטה על אמירת דבריו במהלכה והיא מהווה ראיה אובייקטיבית "מנצחת". משכך, וגם אם יצליח להוכיח מדובר ב"קטינה בעל קווי אישיות בעייתיים", תיוותר השאלה האם הוא רשאי היה להשמיע כלפיה איומים כה קשים?

9. אשר לעמדת הקטינה טוענת המאשימה כי בבירור שערכה עם קצינת המבחן הובהר לה כי לאור העובדה שמדובר בקטינה אזי אין היא יכולה לוותר על החסיון הנתון לה מכח החוק ומי שיכול לעשות כן במקומה הם אפוטרופסיה על פי דין - דהיינו אמה שהיא אחותו של הנאשם (**שגם ליוותה אותו לדין בבית המשפט - ר.ס.מ.**), ולכן יש להתייחס אליה כאל "אפוטרופוס מעורב" ובזהירות הנדרשת.

התייחסות ב"כ הנאשם לעמדת המאשימה

10. בהתייחסותה לטענת המאשימה בדבר העדר הרלבנטיות של טענת הנאשם באשר לדאגתו לשלום הקטינה, למועד המוקדם הרבה יותר (כחצי שנה) בו היא פנתה אליו ובקשה את עזרתו, טוענת ב"כ הנאשם כי תוכן מכתבה של עו"ס לפידות מלמד על קיומן של פניות נוספות קודמות של הקטינה בבקשות עזרה ודיווחיה אודות פחד, מצוקה ו אלימות שננקטה כלפיה במהלך התקופה בה התגוררה בבית אביה בכפר. את הבסיס לבקשתה על הרקע הזה, סיכמה ב"כ הנאשם, באמרה: "**... זה ארוע מתמשך ולא ארוע אחד מחודש אוגוסט... בידי התביעה נמצאים גם תיקים פתוחים, תיקים שהגישה האמא, תיקים שהגישה הקטינה בעצמה... זו בדיוק הנקודה - שבידי הרווחה יש חומר שלפיו הקטינה סיפרה במקום אחר שקרוב משפחה פוגע בה... ובמקום אחר אומרת שלא. בין היתר זה תיק של מהימנות...**".

11. בכל הנוגע לטענת המשיבה לפיה השיחה בה הנאשם איים על הקטינה הוקלטה ולכן לא ניתן יהיה לחלוק על תכנה, אמרה ב"כ הנאשם: "**...מבחינה עובדתית זה נכון, אך הנאשם כופר ביסוד הנפשי של**

כוונה להפחיד וכדי להבין את היסוד הנפשי צריך להבין על מה אנחנו מדברים. יש פה קטינה שמהתלת על כל סביבתה, שעובדת על אבא שלה, שעובדת על הרווחה, שעובדת על המשטרה, כי אבא שלה לא רואה בעיניים וישב במאסר על אלימות במשפחה, היא מדווחת על אדם אחר בכפר שפוגע בה מינית והנאשם נטרף מדאגה, הוא התחליף של האבא שאין לה והוא אמר לה דברים קשים ונוראים כדי להציל אותה. כשבן אדם נמצא במצב של לחץ קיצוני, כשהמשטרה וברווחה לא פועלים להוצאת צו חירום שכבר הוצא ובוטל בשל חוסר שיתוף פעולה של הילדה, מה הוא אמור לעשות כדי להציל אותה? אז הוא מתקשר אליה והשיחה הוקלטה ונאמרו בה דברים שהוא מצטער עליהם, אבל אין בהם כדי איום...". לתמיכת טענותיה בדבר הכוונה שעמדה מאחורי דברי הנאשם, הגישה באת כוחו את הודעתו בחקירה מיום 20.2.19 - בנ/1, בה אמר: "...לאחרונה ל. חזרה לקשר עם אבא שלה, אדם שניסה לפגוע בי כשפעם רבנו, אדם שכאשר אחותי החליטה להפרד ממנו ניסה לרצוח אותה על ידי שהוא לקח אותה להרים והוגשה תלונה על זה והוא ישב בכלא, אדם זה מסוכן, אני יודע בוודאות שהוא מכתוב לה מה לומר ומה לעשות... הפחד שלי שהוא יפגע בה ושהוא מאיים עליה שם ושינסה להתנקם באחותי וירצח אותי ושיאסלם אותה...".

12. אמה של הקטינה שנכחה בדיון גם כן, השיבה לשאלתי כי לקטינה יש אפטרופסית לדין והוסיפה כי בתה היא ילדה "מניפולטיבית".

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

13. סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, קובע כי:

"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמת בית המשפט,

לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר, להמציא לבית המשפט

במועד שקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו

ושפורטו בהזמנה או בצו".

מדובר בסעיף המסדיר את סמכותו של בית המשפט להורות על המצאת מסמכים שאינם חומרי חקירה במשמעות סעיף 74 לחוק זה. בקשות לפי סעיף זה מוגשות בדרך כלל למותב הדן בתיק העיקרי והעברתן למותב אחר היא החריג (ר' ע"פ 3600/18 פלוני נ' מדינת ישראל).

שאלת היקף העיון הראוי בחומרים שאינם חומרי חקירה אך הם נוגעים למתלוננים- כמו במקרה שלפני, נדונה

בבש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר, והוכרעה על ידי כב' השופט י' עמי באלה הדברים:

**"... אנו עדים לתופעה גוברת והולכת של בקשות נאשמים לגילוי
ועיון בחומרים הנוגעים למידע אישי ופרטי הקשור למתלוננת,
החל במידע שהמתלוננת עצמה 'יצרה' (כמו יומנים אישיים,
מיילים, צ'טים באינטרנט, פייסבוק), דרך מידע שנמצא ברשויות
שונות (כמו תיקים אישיים בשלכת הרווחה, רישומי יועצת
חינוכית בבית הספר) וכלה ברישומים הנוגעים לטיפולים נפשיים
של המתלוננת, הן לפני הארוע והן לאחריו... בבוא בית המשפט לבחון
את בקשת הנאשם לקבל חומר הנוגע לטיפול הנפשי שעברה המתלוננת,
שומא עליו לזהות אם בבסיס הבקשה עומדים שיקולים טקטיים
ומיתוסים ודעות קדומות, או אינטרס אמיתי ובתום לב של הנאשם,
שאז, ורק אז, אנו מגיעים למבחני הרלבנטיות ואיזון האינטרסים בין
הנאשם למתלוננת..." (ר' שם).**

מן הכלל אל הפרט

**14. לאחר שנתתי דעתי לנימוקי הבקשה, לנספח שצורף אליה, לעמדת המשיבה ולהלכה הפסוקה,
מסקנתי היא כי דין הבקשה להתקבל בחלקה, בהיקף ובאופן שיובהרו להלן, ואלה טעמי:**

א. בכתב האישום נטען כי הנאשם השמיע את דברי האיום המפורטים בסעיף 2 לעובדות, על רקע
האמור בסעיף 1, דהיינו על רקע בחירת הקטינה להתגורר עם אביה בכפר ערבי, למורת רוחם שלו
ושל אמה. טענת ההגנה העיקרית של הנאשם היא כי הרקע לאמירת הדברים היה מורכב הרבה יותר
וכי הוא יוכל להוכיחו באמצעות תיקי הרווחה של הקטינה שיש בהם חומרים המלמדים הן על תלונות
רבות מצדה אודות המצוקה שהיתה נתונה בה בעת שהתגוררה בכפר והן על בעיות במהימנותה.

ב. הנאשם אינו חולק על כך שהשמיע באזני הקטינה את הדברים המפורטים בעובדות כתב האישום, אך טוען כי יבקש לשכנעני שלא התכוון להפחיד או להקניט אותה, אלא דיבר מדם לבו, מתוך דאגה אמיתית לשלומה ועל רקע ארועי עבר שאת התרחשותם יוכל להוכיח אם יותר לו העיון בתיקי הרווחה של הקטינה בישובים ----- וכפר ----- בהם מתגוררים אמה ואביה.

ג. מן האישור שצורף לבקשת הנאשם - אישורה של עו"ס אילנה לפידות מהמחלקה לשירותים חברתיים ב----- מיום 4.1.19, עולה כי **היתה זו אמה של הקטינה שטענה** כי במהלך התקופה שקדמה ליום 20.8.19 בו פנתה היא בעצמה אל העו"ס בבקשת סיוע להוצאתה מן הכפר, היו פניות נוספות של הקטינה עצמה ושל גורמים שונים שטפלו בה באותה עת, בבקשות לחילוצה מן הכפר, וכן כי בשלב מסוים לאחר מכן טענה הקטינה שתלונתה אודות פגיעה מינית שעברה בכפר היתה כוזבת ונבעה מגעגועיה אל הנאשם ולסבתה. בעקבות דיווחי האם ודיווח נוסף שהתקבל מ"יד לאחים", **תכתובות ווטסאפ והקלטה שהוצגו ע"י האם**, הוצא צו חירום ע"י עו"ס לחוק נוער לצורך הוצאת הקטינה מהכפר. **כלומר - ההתכתבויות בווטסאפ וההקלטה היו ו/או מצויות בידי אמה של הקטינה שהיא אחותו של הנאשם המלווה אותו במשפטו, ומשכך אני מניחה כי כבר הועברו לעיון באת כוחו על ידה/ם.** עוד עולה מן האישור שהוגש כי בעקבות מפגש שהיה לעו"ס עם הקטינה והכחשתה את השיחות עם הגורמים הנ"ל, הוחלט שלא להפעיל את צו החירום.

15. מפני כל אלה, לאחר ששוכנעתי כי החומר המצוי בידי המחלקה לשירותים חברתיים ב----- יכול להיות רלבנטי לרקע שהוביל לאמירת הדברים אותם אמר הנאשם לקטינה על פי עובדות כתב האישום, ובהתאם לסמכות הנתונה לי מכח סעיף 50א. לפקודת הראיות, **אני מורה כי המחלקה לשירותים חברתיים ב----- - תעביר לעיון ב"כ הנאשם את כל החומרים המצויים ברשותה ונוגעים לטענות הקטינה בדבר המצוקה בה היא היתה נתונה במהלך שהותה בכפר שבו התגוררה עם אביה בתקופה הרלבנטית, לרבות הדיווח שהתקבל מצוות "יד לאחים" ותיעוד המפגש שהתקיים בינה לבין עו"ס לפידות ביום 20.8.21, אם תועד בתרשומת או בכל דרך אחרת.**

בהעדר אינדיקציה כלשהי לקיום תיק רווחה של הקטינה בכפר -----, אני דוחה את בקשת ב"כ המבקש ככל שהיא נוגעת לתיק שכזה.

המחלקה לשירותים חברתיים ב----- תפעל בהתאם להחלטה זו עד ליום 2.9.21.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ולמחלקה לשירותים חברתיים ב----- - עו"ס אילה לפידות, עיריית -----.

ניתנה היום, ד' אלול תשפ"א, 12 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 6

